

PROP DE VOSALTRES

Advent: esperem el Messies

Els cristians dediquem un temps a preparar el Naixement del Messies, de Jesucrist, el Fill de Déu. El Nadal és un moment entranyable en la nostra vida personal i familiar, que tots portem en el record i actualitzem cada any. L'Església ens proposa que durant unes setmanes preparem bé aquesta festa, tant en els ambients externs com en l'interior del nostre ésser. Aquest temps l'anomenem Advent.

El temps de l'Advent comença quatre diumenges abans de Nadal, i marquen la vida de la majoria de cristians que assisteixen a les celebracions de l'Eucaristia. Per a molts d'altres, els dies laborables tenen també el seu significat especial. La Missa diària els permet escoltar abundants textos bíblics i participar del sacrifici del Senyor. Ara ens centrem només en els diumenges, desenvolupant en cada un d'ells un aspecte concret.

El primer diumenge se centra sobretot en l'última vinguda de Jesús al final dels temps, en la crida a vigilar les actituds de cada cristià i de cada comunitat, i la seva adequació a les propostes del mateix Senyor. El segon i tercer diumenge tenen un protagonista especial: és el precursor, Joan Baptista, qui ens anuncia que vindrà el Messies a les nostres vides i ens convida a preparar-li el camí dignament i amb autenticitat. El quart diumenge els nostres ulls es fixen de ple a la festa del Nadal que s'apropa, i miren d'una manera especial a

Maria, Mare de Déu, que porta el seu Fill al món; també contemplem a Josep, el seu espòs i encarregat de cuidar-los ambdós amb gran estima. Tot això ho vivim escoltant els passatges de l'Evangeli, que va acompanyat per unes lectures de l'Antic Testament, especialment d'Isaïes i d'altres profetes, en les quals se'ns transmet l'esperança joiosa en la salvació promesa per Déu i que ens convida a confiar només en Ell. Fem menció del cant dels salms i de les anomenades segones lectures, sempre dels Apòstols, que aquest any posen els següents accents: recordar la fidelitat de Déu, en el primer diumenge; la paciència que el mateix Déu té amb nosaltres, en el segon; la crida a viure contents, en el tercer; i, per últim, la lloança i la glòria a Déu per la saviesa que manifesta i que desitja introduir en el nostre cor.

M'agradaria també recordar les actituds que hem de viure en aquest temps. Reconeixent les nostres pròpies limitacions i oblits, s'imposa la repetició anual d'aquests consells.

1. *L'esperança.* És, potser, la paraula que més ressona en aquestes setmanes. Esperem que la salvació de Déu es faci realitat en nosaltres i en el nostre món.
2. *Preparar el camí del Senyor.* És com la consigna d'aquest temps. És la potent i fidel veu del Baptista responent amb claredat la pregunta de la gent, què hem de fer?, compartir el menjar i el vestit amb els nostres germans. A més a més, senyala unes exigències concretes a diferents grups i professions.
3. *L'alegria.* No podem guardar aquesta actitud per les festes nadalenques. És ara també quan experimentem la joia de la proximitat de la nostra salvació.
4. *L'oració.* Entreu en el vostre interior per mantenir intenses converses amb el Senyor. No oblideu mai els espais i temps de la pregària.
5. *La paciència.* Encara que les coses no surtin com esperem, no desistiu, no us desanimeu, no us sotmeteu a l'imperi de les presses i de les eficàcies instantànies.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Trobada de la Divina Misericòrdia a Sevilla

Els dies 21 i 22 d'octubre es va celebrar a Sevilla el X Encuentro Nacional de la Divina Misericòrdia. L'Apostolat de Lleida s'hi va fer present amb una vintena de persones, acompanyades pel seu consiliari, Mn. Javier Jauset.

Ha estat una experiència molt bonica i enriquidora el trobar-nos allí amb tantes persones arribades de tota la geografia espanyola, amb uns mateixos sentiments i desitjos de viure i estendre la infinita misericòrdia de Déu. Ens hem sentit molt acompanyats pels responsables i voluntaris que han fet possible aquesta trobada, molt ben organitzada. Els actes van tenir lloc a la Parròquia del Corpus Christi de Sevilla i a la Santa Església Catedral. A la primera, es va celebrar una conferència impartida pel

bisbe auxiliar de Sevilla, Santiago Gómez, i a continuació la Santa Missa. Especialment ens va impactar la Vetlla d'Oració de les 10 de la nit. El diumenge, la trobada va continuar amb la Santa Missa a la Catedral de Sevilla, presidida per l'arquebisbe de Sevilla, Juan José Asenjo.

La trobada va acabar amb un dinar fraterno de tots els assistents.

Per una altra banda, el grup de la Divina Misericòrdia de Lleida informa que a la Parròquia de Nostra Senyora del Pilar, tots els divendres, de 6 a 7 de la tarda, se celebra una Hora Santa amb l'Exposició del Santíssim i l'oració de la coroneta de la Divina Misericòrdia. Esteu tots convidats.

Grup de la Divina Misericòrdia de Lleida

CERCA DE VOSOTROS

Adviento: esperamos al Mesías

Los cristianos dedicamos un tiempo a preparar el Nacimiento del Mesías, de Jesucristo, el Hijo de Dios. La Navidad es un momento entrañable en nuestra vida personal y familiar que todos tenemos en el recuerdo y que actualizamos cada año. La Iglesia nos propone que durante unas semanas preparemos bien esa fiesta, tanto en ambientes externos como en el interior de nuestro ser. A ese tiempo llamamos Adviento.

El tiempo de Adviento comienza cuatro domingos antes de la Navidad, y marcan la vida de la mayoría de cristianos que acuden a las celebraciones de la Eucaristía. Para otros muchos los días laborables tienen, también, su significado especial. La Misa diaria les permite escuchar abundantes textos bíblicos y participar del sacrificio del Señor. Ahora nos centramos sólo en los domingos, desarrollando en cada uno de ellos un aspecto concreto.

El primer domingo se centra sobre todo en la última venida de Jesús al final de los tiempos, en la llamada a estar vigilantes acerca de las actitudes de cada cristiano y de cada comunidad, de su adecuación a las propuestas del mismo Señor. El segundo y tercer domingo tiene un protagonista especial: es el precursor, Juan Bautista, quien nos anuncia la venida del Mesías a nuestras vidas y nos invita a prepararle el camino dignamente y con autenticidad. El cuarto domingo nuestros ojos se fijan de lleno en la fiesta de Navidad que se acerca, y miran de un modo especial a María, la Madre de Dios, que trae a su Hijo al mundo; también contemplamos a José, su esposo i encargado de cuidar a ambos con gran cariño. Todo esto lo vivimos cuando escuchamos los pasajes del Evangelio, acompañados de las lecturas del Antiguo Testamento, especialmente de Isaías y de otros profetas, en las que se nos transmite la esperanza gozosa en la salvación prometida por Dios y se nos invita a confiar sólo en Él. Hacemos mención del canto de los salmos y de las llamadas segundas lecturas, siempre de los Apóstoles, cuyos acentos para este año son los siguientes: recordar la fidelidad de Dios, en el primer domingo; la paciencia que el mismo Dios tiene con nosotros, en el segundo; la llamada a vivir contentos, en el tercero; y, por último, la alabanza y gloria a Dios por la sabiduría que manifiesta i que desea introducir en nuestro corazón.

Me gustaría también recordar las actitudes que debemos vivir en este tiempo. Reconociendo nuestras propias limitaciones y olvidos, se impone la repetición anual de estos consejos.

1. **La esperanza.** Es, quizá, la palabra que más resuena en estas semanas. Esperamos que la salvación de Dios se haga realidad en nosotros y en nuestro mundo.
2. **Preparar el camino del Señor.** Es como la consigna de este tiempo. Es la potente y fiel voz del Bautista quien responde con claridad la pregunta de la gente, ¿qué tenemos que hacer?, compartir la comida y el vestido con nuestros hermanos. También señala unas exigencias concretas a distintos grupos y profesiones.
3. **La alegría.** No podemos guardar esta actitud para las fiestas navideñas. Es ahora también cuando experimentamos el gozo de la proximidad de nuestra salvación.
4. **La oración.** Rebuscad en vuestro interior para mantener intensas conversaciones con el Señor. No olvidéis nunca los espacios y tiempos de la plegaria.
5. **La paciencia.** Aunque las cosas no salgan como esperamos, no desistáis, no os desaniméis, no os sometáis al imperio de las prisas y de las eficacias instantáneas.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Prop de 500 persones assisteixen a la trobada de la comunitat palautiana a Aitona

Aitona va acollir, el passat dissabte 4 de novembre, el II Encuentro de la Familia Palautiana, una trobada que organitza la congregació de Carmelites Misioneres Teresianes, congregació fundada per l'aitonenc Francesc Palau i Quer.

El poble natal del Pare Palau va reunir al voltant de 500 persones arribades de nombrosos punts de Catalunya i de la resta d'Espanya i, fins i tot, de països com el Canadà, Kènia o Madagascar.

La jornada es va iniciar amb una visita a la cova on el beat es retirava a pregar. Tot seguit, els visitants es van desplaçar al pavelló poliesportiu d'Aitona, on va tenir lloc el dinar de germanor. A la tarda, la jornada va continuar amb una visita a la Casa-museu del Pare Palau i, finalment, es va celebrar una missa a l'església Sant

Antolí presidida pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez. A la trobada també hi van assistir altres religiosos de la congregació, així com mossens de pobles veïns.

Francesc Palau i Quer va néixer a Aitona el 29 de desembre del 1811, va assolir una gran trajectòria eclesiàstica com a missioner, apòstol i fundador de les congregacions dels Carmelites

Descalços Terciàris, que posteriorment van donar origen a les Germanes Carmelites Misioneres i les Carmelites Misioneres Teresianes. Juntament amb santa Teresa de Jesús Jornet i el beat Josep Camí, també nascuts a Aitona, el beat Francesc Palau i Quer representa una de les figures religioses més rellevants del Segrià.

Cafè Youcat reflexiona sobre la precarietat laboral dels joves

El passat divendres 10 de novembre la residència Sant Antoni de Pàdua de Lleida va acollir una nova edició del Cafè Youcat. Organitzada per la Delegació de Pastoral de Joves, aquesta vegada va comptar amb la col·laboració de Càritas Diocesana de Lleida. El tema central va ser la precarietat laboral dels joves, en la mateixa línia de la campanya del treball digne que es va celebrar el 7 d'octubre a la diòcesi de Lleida. Aquesta vegada va donar el seu testimoni en Dani Escudero, qui va ressaltar que no totes les feines s'han d'acceptar, està en joc la dignitat humana. El ponent va senyalar la necessitat de dirigir-se als responsables de les empreses, amb educació i pau, perquè hi hagi respecte cap els treballadors. I com deia el lema del

cartell de la trobada, «Ningú va dir que fos fàcil». Una cinquantena de joves van participar en la xerrada que va ser molt animada.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

fruits» (12 d'octubre).

@Pontifex: «Déu no decep! Ha posat una esperança en els nostres cors per fer-la brotar i donar

@Pontifex: «Estem cridats a defensar i custodiar la vida humana, sobretot en el si matern, durant la infància, la vellesa i la discapacitat» (15 d'octubre).

@Pontifex: «Hem de respondre a l'imperatiu que l'aliment necessari és un dret de tots. Un dret que no permet exclusions!» (16 d'octubre)

@Pontifex: «La família humana té el deure d'ajudar totes les persones a ser alliberades de la pobresa i la fam» (17 d'octubre).

Càritas participa en el congrés «Educació en valor»

Càritas Diocesana de Lleida va participar, del 2 al 4 de novembre, en el congrés «Educació en valor en una societat canviant: Educar en xarxa». I ho va fer a través d'una comunicació, com a agent educatiu, en la que va donar a conèixer el projecte «Joves en valor».

Es tracta d'una iniciativa per arribar a infants i joves de les nostres terres mitjançant tallers, xerrades i propostes d'activitats, a través de les denominades APS (Aprentatge i Servei). A la presentació hi van participar Pilar Echaz, responsable del pro-

grama de formació; Estefania Solé, advocada de Càritas i membre del programa de Fet Migratori; Ramon Folch, voluntari, i Ana Mateu, treballadora social de Cà-

ritas Diocesana de Lleida. El congrés «Educació en valor en una societat canviant: Educar en xarxa» es va celebrar al IEL i estava organitzat per la UdL.

REFLEXIONS

Preparar la vinguda del Senyor

Els calendaris d'Advent ja són a punt a moltes cases per tal de començar a obrir les finestres que marcan els dies que ens apropen al Nadal. Tota la família, però especialment els petits, seguirà l'itinerari que anuncia que ha començat i avança el temps d'esperança que ens prepara per reviuir que el Fill es va fer home, que Jesús vingué a nosaltres. Serà interessant triar un calendari d'Advent de debò, més que no pas un de *compte enrere* que no té a veure amb el Nadal. És bo comentar-ho amb els infants, explicar el sentit d'aquest calendari, orientar aquest obrir de finestres cap al gran esdeveniment, la celebració de Nadal.

Les escoles i parròquies preparen les campanyes de recollida d'aliments i algunes entitats eclesials organitzaran dinars de Nadal per a persones necessitades. També algunes residències d'ancians preparen cantades de nades, recitació de poemes, celebracions festives pròpies d'aquests dies. Uns i altres cerquen voluntaris; una altra possibilitat de convertir aquestes accions en preparació del naixement d'Aquell que va venir amb humilitat, dèbil, desvalgut i que, mitjançant nosaltres i les nostres aportacions, també pot passar per la vida dels altres si ho fem amb amor i esperit de servei.

D'aquí a unes setmanes caldrà posar a punt les figures, el suro, la molsa... per preparar el pessebre, preveure'n la il·luminació i pensar les nades que cantarem; també caldrà preparar el tió i, a les escoles o a casa, repassar les dècimes que els petits recitaran en el dinar de Nadal. Preveure a quina missa del gall participarem. Més ocasions per conèixer els costums tradicionals nadalencs i aprofundir en el pas de Jesucrist per la vida de cadascú, per les famílies i per les comunitats.

Comença l'any litúrgic, preparem el camí del Senyor, Ell vol fer camí amb nosaltres. En el temps d'Advent busquem aquest contacte, descobrim-lo en la pregària, en l'eucaristia, en les persones necessitades. Els gestos d'amistat, d'acollida, de bona convivència, de reconciliació, de confiança, els desigs de fer el bé, viure fent-lo, el servei... l'amor, poden esdevenir per a moltes persones signes d'una veritable vinguda del Senyor al món. En l'acció o en el silenci, obrim els nostres cors per escoltar Jesús. «Estigueu alerta, vetlleu, perquè no sabeu quan serà el moment» (Mc 13,33).

Enric Puig Jofra, SJ

Pessebre Vivent Fedac Lleida

Amb la celebració de la tercera edició del **Pessebre Vivent Fedac Lleida**, els dies 16 i 17 de desembre transformarem un altre cop l'entrada i el pati de la nostra escola en un entorn del segle I.

Us esperem a tots per gaudir de dos dies plens de màgia i passió. De 18 a 20 h, al c/ Vallcalent, 40.

Recés d'Advent i Adoració al Santíssim

Com en anys anteriors i per ajudar-nos a viure amb més profunditat el temps d'Advent, el proper diumenge 10 de desembre tindrà lloc un recés a la capella del Santíssim de la Catedral Nova. El dirigirà el Sr. Bisbe. Hi som tots convidats.

També us recordem que l'Adoració al Santíssim dels dissabtes és de 10 a 12 h, a la Parròquia de Sant Pere, i els diumenges a la Catedral, de 18 a 19 h.

AGENDA

- **Diumenge, 3 de desembre.** A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe.
- **Dimecres, 6 de desembre:**
 - Visita Pastoral a la Parròquia del Carme.
 - Del 6 al 10, recés de joves a Poblet.
- **Divendres, 8 de desembre:**
 - A les 11.30 h, Missa a la Parròquia de Sant Joan. Dins de la Visita Pastoral. Unitat Pastoral del Carme i Sant Joan.
 - A les 19 h, Eucaristia al Santuari de Sant Antoni de Pàdua.
- **Diumenge, 10 de desembre:**
 - A les 12 h, Eucaristia a la Catedral.
 - A les 18 h, recés d'Advent a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 4. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / Sl 121 / Mt 8,5-11]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificers, i també dels miners, invocada contra els llamps.
- 5. ■ Dimarts** [Is 11,1-10 / Sl 71 / Lc 10,21-24]. Sant Dalmau o Dalmaci (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem.
- 6. ■ Dimecres** [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37]. Sant Nicolau de Bari, bisbe; sant Fortià, innocent

- mr. venerat a Torelló; santa Carme Sallés (Vic, 1848 - Madrid, 1911), fund. Concepcionistes missioneres de l'Ensenyament (RCM).
- 7. □ Dijous** [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església.
- 8. □ Divendres** [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del segle II aC).

- 9. ■ Dissabte** [Is 30,19-21.23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. St. Joan Dídac Cuauhtlatotzin; St. Restitut, mr.; St. Pere Fourier, prev., fund.; Sta. Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; Sta. Valèria, vg. i mr.
- 10. ■ Diumenge vinent**, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 40,1-5.9-11 / Sl 84 / 2Pe 3,8-14 / Mc 1,1-8]. Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.

Diumenge I d'Advent

COMENTARI

Oh, si esquincéssiu el cel i baixéssiu

L'entusiasme inicial dels retornats de Babilònia xoca amb la crua realitat de Jerusalem. Només renaixerà l'esperança posant-la en Vós, Senyor, el nostre pare, el nostre Redemptor.

A l'Advent tornem a dir: *Reconcilieu-vos amb nosaltres, Senyor. Amb quina garantia?*

L'única base ferma per a l'esperança en el nostre Pare, de qui som argila i Ell el terrisser, és l'amor que Ell ens té.

Malgrat que ens desviem dels vostres camins i els nostres cors s'obstinin a no creure en Vós, som el Poble que heu pres per heretat!

Preparem-nos a gaudir l'acompliment per part de Déu del nostre somni: *Oh, si esquincéssiu el cel i baixéssiu!*

Pau basa l'acció de gràcies en la fidelitat de Déu al seu Projecte salvador: *Déu és fidel i és Ell qui us ha cridat a viure en comunió amb Jesucrist.*

Per això podem estar segurs que ens mantindrà fermes fins a la fi.

Pel camí ens ha enriquit amb tota mena de dons; per això pot dir l'Apòstol: *No ens manca cap mena de do. Sobretot ens ha enriquit amb tot do de paraula i de coneixement: complementaris pel tresor de la fe. El do de paraula del qui predica en nom de l'Església; i el do de coneixement del qui acull la predicació.*

Benet XVI insistia: «El fonament de tota espiritualitat cristiana autèntica i viva és la Paraula de Déu anunciada, acollida, celebrada i meditada a l'Església» (VD 121).

El clam de l'Advent és clar: *Estigueu atents, vetlleu.* No amb la vigilància de la por sinó amb la vetlla dinàmica de l'amor.

La vigilància cristiana ens manté atents davant el Senyor que ve en els fets de cada dia perquè no siguin oportunitats perdudes en la construcció d'una «Església a l'escolta de l'Evangeli, pobres i per als pobles, missionera i misericordiosa», com vol el papa Francesc; una Església de «misericòrdia amb la miserable».

Mn. José Luis Arín

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vós? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquincéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes! Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vós, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins. Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses. Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vós en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila, i vós, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida perquè invoquem el vostre nom. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,3-9)

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

Sempre beneixo Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement. El testimoni que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà fermes fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepreensibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 13,33-37)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps de cisu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu.»

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Tú, Señor eres nuestro padre, tu nombre de siempre es «nuestro Libertador». ¿Por qué nos extravías, Señor, de tus caminos, y endureces nuestro corazón para que no te tema?

Vuélvete, por amor a tus siervos y a las tribus de tu heredad. ¡Ojalá rasgases el cielo y descendieses! En tu presencia se estremecerían las montañas. Descendiste y las montañas se estremecieron. Jamás se oyó ni se escuchó, ni ojo vio un Dios, fuera de ti, que hiciera tanto por quien espera en él. Sales al encuentro de quien practica la justicia y, andando en tus caminos, se acuerda de ti. He aquí que tú estabas airado y nosotros hemos pecado. Pero en los caminos de antiguo seremos salvados. Todos éramos impuros, nuestra justicia era un vestido manchado; todos nos marchitábamos como hojas, nuestras culpas nos arrebatában como el viento. Nadie invocaba tu nombre, nadie sabía del letargo para adherirse a ti; pues nos ocultabas tu rostro y nos entregabas al poder de nuestra culpa. Y, sin embargo, Señor, tú eres nuestro padre, nosotros la arcilla y tú nuestro alfarero: todos somos obra de tu mano.

Salm responsorial (79)

R. *Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha, / tú que te sientas sobre querubines, resplandece / despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti; / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

Lectura de la primera carta del apóstol San Pablo a los Corintios (1Cor 1,3-9)

Hermanos: a vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo. Doy gracias a mi Dios continuamente por vosotros, por la gracia de Dios que se os ha dado en Cristo Jesús; pues en él habéis sido enriquecidos en todo: en toda palabra y en toda ciencia; porque en vosotros se ha probado el testimonio de Cristo, de modo que no carecéis de ningún don gratuito, mientras aguardáis la manifestación de nuestro Señor Jesucristo. Él os mantendrá firmes hasta el final, para que seáis irrepreensibles el día de nuestro Señor Jesucristo. Fiel es Dios, el cual os llamó a la comunión con su Hijo, Jesucristo nuestro Señor.

Lectura del santo Evangelio según San Marcos (Mc 13,33-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Estad atentos, vigilad: pues no sabéis cuándo es el momento. Es igual que un hombre que se fue de viaje, y dejó su casa y dio a cada uno de sus criados su tarea, encargando al portero que velara. Velad entonces, pues no sabéis cuándo vendrá el señor de la casa, si al atardecer, o a medianoche, o al canto del gallo, o al amanecer; no sea que venga inesperadamente y os encuentre dormidos. Lo que os digo a vosotros, lo digo a todos: ¡Velad!».